

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Tiché a soudců JUDr. Filipa Havrdy a JUDr. Renáty Lukešové ve věci **žalobce Město Slaný**, IČ: 00234877, se sídlem Velvarská 136/1, 274 53 Slaný, zastoupeného advokátkou Mgr. Ivou Pokornou, advokátkou se sídlem A. Kabátové 258, 273 42 Stehelčevy, proti **žalovaným**

- 1. Svatopluku Š.**, narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupenému JUDr. Janou Burleovou, advokátkou se sídlem B. Václavka 923, 274 01 Slaný,
- 2. MUDr. Bohumilu V.**, narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupenému JUDr. Vojtěchem Veverkou, advokátem se sídlem Hajnova 40, 272 01 Kladno,
- 3. Jaroslavu H.**, narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupenému JUDr. Janou Burleovou, advokátkou se sídlem B. Václavka 923, 274 01 Slaný,
- 4. Ladislavu S.**, narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupenému JUDr. Janou Burleovou, advokátkou se sídlem B. Václavka 923, 274 01 Slaný,
- 5. Liboru D.**, narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupenému JUDr. Vojtěchem Veverkou, advokátem se sídlem Hajnova 40, 272 01 Kladno,
- 6. Mgr. Martinu H.**, narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupenému JUDr. Vojtěchem Veverkou, advokátem se sídlem Hajnova 40, 272 01 Kladno,
- 7. Mgr. Miroslavě [REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED],** zastoupené JUDr. Janou Burleovou, advokátkou se sídlem B. Václavka 923, 274 01 Slaný,
- 8. Petru Č.**, narozenému [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], zastoupenému JUDr. Vojtěchem Veverkou, advokátem se sídlem Hajnova 40, 272 01 Kladno, **o zaplacení 190.000,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 11. 10. 2016, č. j. 223 C 23/2016 – 94

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit prvnímu, třetímu, čtvrtému a sedmému žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení 69.051,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky JUDr. Jany Burleové.**
- III. Žalobce je povinen zaplatit druhému, pátému, šestému a osmému žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení 69.091,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Vojtěcha Veverky.**

Odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Kladně (dále jen „soud prvního stupně“) ze dne 11. 10. 2016, č. j. 223 C 23/2016 – 94 byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobce domáhal stanovení povinnosti žalovaným společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 190.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 2. 10. 2015 do zaplacení (výrok I.), žalobci byla stanovena povinnost zaplatit žalovaným č. 1, 3, 4 a 7 náhradu nákladů řízení 102.572,40 Kč (výrok II.) a žalovaným č. 2, 5, 6 a 8 náhradu nákladů řízení 102.572,40 Kč (výrok III.).

Proti tomuto rozsudku podal včasné odvolání žalobce. Žalobce namítá, že rozsudek soudu prvního stupně je nepřezkoumatelný. Soud prvního stupně zamítl žalobu z důvodu neunesení břemene tvrzení i břemene důkazního s tím, že žalobce neoznačil žádné důkazy ke svým tvrzením. Žalobce se domáhal stanovení povinnosti žalovaným zaplatit 190.000,- Kč, když porušili svou právní povinnost (zejména jednat s péčí řádného hospodáře). Žalobci byla udělena pokuta a žalovaní jako členové rady města uzavření dodatku schválili. Pokud by pro uzavření dodatku nehlasovali, nebyla by žalobci udělena pokuta a nevznikla by mu tak škoda. K těmto svým tvrzením žalobce přiložil žalobce listinné důkazy, kterých se dovolával. Soud prvního stupně zamítl žalobu, aniž by vzal v úvahu důkazy předložené žalobcem a aniž by vysvětlil, proč k nim nepřihlédl. Neprovedl-li soud prvního stupně žádné dokazování, zatížil řízení vadou. Žaloba obsahovala všechna potřebná tvrzení, aby bylo možno žalobě vyhovět. Žalovaní porušili právní povinnost, a to zejména jednat s péčí řádného hospodáře, když porušili povinnost vykonávat svou funkci svědomitě a v zájmu obce. Žalovaní hlasovali pro uzavření dodatku, jehož uzavření odporuje právním předpisům i ustálené judikatuře. Bez hlasování žalovaných by dodatek uzavřen nebyl a žalobci by nebyla udělena pokuta. Žalobce rovněž mohl uzavřít dodatek za výhodnějších podmínek. Žalobci byla způsobena škoda 190.000,- Kč, když musel uloženou pokutu zaplatit. Žalovaní jsou za vznik škody osobně odpovědní a je naopak na nich, aby tvrdili a prokázali, že škodu vzniklou žalobci nezavinili. Tvrzení žalovaných, že měl žalobce podat správně žalobu proti rozhodnutí, jímž mu byla udělena pokuta, je nedůvodné, když ta nemohla dle bohaté rozhodovací praxe rozhodnutí zvrátit a naopak by došlo k navyšování škody. Žalobce navrhl, aby byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, případně aby byl rozsudek soudu prvního stupně změněn a žalobě bylo vyhověno.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., ve znění účinném v době vydání tohoto rozhodnutí (dále jen „o.s.ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je nedůvodné.

Soud prvního stupně uzavřel, že žalobce požadoval po žalovaných uhradit společně a nerozdílně částku 190.000,- Kč z titulu náhrady škody a žalobu odůvodnil tím, že žalobci byla v souvislosti s rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. ÚOHS-S55/2014/VZ-9249/2014/524/LSt ze dne 2. 5. 2014 ve spojení s rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. R158/2014/VZ-5593/2015/322/KHo ze dne 27. 2. 2015 uložena pokuta ve výši 190.000,- Kč za uzavření dodatku č. 7 ke smlouvě o dílo uzavřené žalobcem a společností KOMA – Industry s.r.o. Žalobce v žalobě dále uvedl, že pokutu uhradil dne 5. 3. 2015. Protože uzavření dodatku č. 7 ke smlouvě bylo schváleno na zasedání Rady Města Slaného č. 54 konaném dne 15. 5. 2013, odpovídají žalovaní společně a nerozdílně za škodu ve výši 190.000,- Kč. Tato tvrzení bez navržení potřebných důkazů nepostačovaly soudu prvního stupně k tomu, aby byl objasněn skutkový stav věci a žaloba byla zamítnuta z důvodu neunesení břemene tvrzení i břemene důkazního žalobcem. Soud prvního stupně rovněž uvedl, že k žalobním tvrzením neoznačil žalobce žádné důkazy, poukázal pouze na rozhodnutí NS ČR ze dne 22. 5. 2005, sp. zn. 25 Cdo 1319/2004.

Odvolací soud po zjištění, že soud prvního stupně provedl dokazování čtením do spisu založených listinných důkazů a že neučinil z provedených důkazů žádné skutkové závěry, opakoval dokazování dle § 213 odst. 2, 3 o.s.ř. zápisem z 54. jednání rady města konaného dne 15. 05. 2013, z něhož zjistil, že rada města schválila dodatek č. 7, který nahrazuje a shrnuje dodatky č. 1 - 6 ke smlouvě o dílo ze dne 21. 01. 2011 na realizaci stavba: „Výstavba parkovacího domu Slaný“, č.obj 231/2010/OSM. Rada města schválila tento dodatek v upraveném znění, kdy pro bylo 9 osob. Přítomni dle zápisu byli žalovaní, dále RNDr. Ivo R., Ing. Petr K., ředitel nemocnice MUDr. Š. a správce nemocnice p. H. Ze smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a společností KOMA-Industry s.r.o. dne 21. 1. 2011 odvolací soud zjistil, že jejím předmětem byla projektová dokumentace pro stavební povolení a realizaci strojně-technologické části jako součást projektové dokumentace pro stavební povolení a realizaci stavby stavební části, zpracované firmou MFDIRIN s.r.o. a vlastní zhotovení stavby „Výstavba parkovacího domu Slaný“ a to v rozsahu a za podmínek stanovených v této smlouvě za cenu 99,762.744,- Kč s předpokládaným termínem ukončení stavebních prací do 31. 8. 2012. K této smlouvě byly uzavřeny dodatky č. 1 dne 21. 1. 2011, dodatek č. 2 dne 2. 3. 2011, dodatek č. 3 dne 4. 4. 2012, dodatek č. 4 dne 29. 6. 2012, dodatek č. 5 dne 25. 10. 2012 a dodatek č. 6 dne 20. 12. 2012, z jejichž obsahu soud zjistil, že doplňovaly technické parametry, měnily smluvní ujednání o úhradě ceny a její výši, předmět smlouvy. Z obsahu dodatku č. 7 odvolací soud zjistil, že tento dodatek nahradil předchozí dodatky ke smlouvě a že tímto dodatkem byly změněny technické parametry díla a ujednání o ceně. Z rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 2. 2015, č. j. R158/2014/VZ-5593/2015/322/KHo odvolací soud zjistil, že bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S55/2014/VZ-9249/2014/524/LSt ze dne 2. 5. 2014, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce jako zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky uzavřel smlouvu v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, čímž se dopustil porušení zásady diskriminace zakotveným v § 6 zákona ve spojení s § 82 odst. 2 zákona, neboť uzavřel dodatek č. 7 smlouvy, kterým změnil technické parametry nabídky, jež byly dílčím hodnotícím kritériem, přičemž uvedený postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a to včetně výše uložené pokuty.

Po opakování dokazování lze mít za prokázané, že devět osob z deseti přítomných (mimo zástupců nemocnice, žalovaných je osm) hlasovalo pro uzavření dodatku č. 7, který nahrazuje a shrnuje dodatky č. 1-6 ke smlouvě o dílo ze dne 21. 01. 2011 na realizaci stavba: „Výstavba parkovacího domu Slaný“, č.obj 231/2010/OSM a že rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 2. 2015, č. j. R158/2014/VZ-5593/2015/322/KHo bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S55/2014/VZ-9249/2014/524/LSt ze dne 2. 5. 2014, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce jako zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky uzavřel smlouvu v rozporu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, čímž se dopustil porušení zásady diskriminace zakotveným v § 6 zákona ve spojení s § 82 odst. 2 zákona, neboť uzavřel dodatek č. 7 smlouvy, kterým změnil technické parametry nabídky, jež byly dílčím hodnotícím kritériem, přičemž uvedený postup podstatně ovlivnil výběr nejhodnější nabídky a byla mu udělena pokuta 190.000,- Kč.

Soud prvního stupně věc po právní stránce měl v úmyslu správně posuzovat dle právních předpisů platných a účinných do 31. 12. 2013, byť bylo rozhodnuto již za účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., když je třeba při právním hodnocení této věci postupovat podle občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013 (zákon č. 40/1964 Sb. – dále jen „obč. zák.“), a to v souladu s § 3079 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., v platném znění. Soud prvního stupně ve svém rozhodnutí odkazoval na ustanovení § 420 obč. zák.

Z obsahu spisu se podává, že žalobce podal žalobu, v níž sice kuse, ale vylíčil, že žalobci byla v souvislosti s rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. UOHS-S55/2014/VZ-9249/2014/524/LSt ze dne 2. 5. 2014 ve spojení s rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže čj. R158/2014/VZ-5593/2015/322/KHo ze dne 27. 2. 2015 uložena pokuta ve výši 190.000,- Kč za uzavření dodatku č. 7 ke smlouvě o dílo uzavřené žalobcem a společností KOMA – Industry s.r.o. Žalobce v žalobě dále uvedl, že pokutu uhradil dne 5. 3. 2015. Protože uzavření dodatku č. 7 ke smlouvě bylo schváleno na zasedání Rady Města Slaného č. 54 konaném dne 15. 5. 2013, odpovídají žalovaní společně a nerozdílně za škodu ve výši 190.000,- Kč. Odpovědnost vyplývá z ustanovení § 420 a násl. obč. zák., když porušením právní povinnosti může být také jednání v rozporu se zásadami péče řádného hospodáře. Žaloba splňovala všechny náležitosti dané § 42 odst. 4 o.s.ř. a § 79 odst. 1 o.s.ř. a bylo možno ji projednat.

Má-li být však žaloba úspěšná, je nezbytné, aby účastníci dostáli svým povinnostem. Povinnosti účastníků upravuje ustanovení § 101 o.s.ř., když povinností účastníků je zejména vylíčit všechny potřebné skutečnosti a označit důkazy k jejich prokázání. Žaloba byla sice projednatelná, avšak tvrzení žalobce nebyla dostatečná k tomu, aby mohla být žaloba úspěšná. Z podané žaloby není zřejmé, jakou konkrétní povinnost měli žalovaní porušit, není zřejmá příčinná souvislost mezi tím, že jako členové rady města hlasovali pro uzavření dodatku č. 7 a tím, že žalobce měl uhradit pokutu. Soud prvního stupně se snažil opakovaně vést žalobce k doplnění jeho tvrzení, když doručil právnímu zástupci žalobce podané odpory proti ve věci vydanému platebnímu rozkazu s výzvou k vyjádření (doručeno 17. 3. 2016 a 19. 3. 2016), vyzval právního zástupce žalobce k vyjádření ještě 15. 4. 2016, 6. 5. 2016, 16. 6. 2016 a 28. 6. 2016. Poslední výzva byla na vědomí zaslána i přímo žalobci a byla mu doručena dne 29. 6. 2016. Vzhledem ke skutečnosti, že právní zástupce žalobce a ani žalobce nereagovali, bylo soudem prvního stupně dne 5. 8. 2016 nařízeno jednání na 11. 10. 2016 a právnímu zástupci žalobce bylo zároveň sděleno, že soud ani po urgencích neobdržel stanovisko žalobce s případným doplněním tvrzení a soud vyčlenil na jednání dobu potřebnou k doplnění všech

potřebných žalobních tvrzení a důkazů (po poučení dle § 118a o.s.ř.) a necht' věnuje přípravě náležitou pozornost. Právní zástupce se k jednání, ačkoli byl řádně a včas předvolán, bez omluvy nedostavil. Soud prvního stupně se zcela zjevně snažil věc připravit tak, aby ji bylo možno rozhodnout při jediném jednání, avšak žalobce na tuto snahu soudu prvního stupně, který projevil zcela mimořádnou trpělivost, nerefletoval a nijak nereagoval.

Příprava jednání slouží k tomu, aby měl soud k dispozici úplné vyličení právně významných skutečností. Zde bylo ze strany žalobce pouze tvrzeno, že mu byla za uzavření dodatku č. 7 udělena pokuta, že ji zaplatil a že žalovaní dne 15. 5. 2014 pro uzavření dodatku hlasovali a jednali tím v rozporu se zásadou péče řádného hospodáře. Tato tvrzení jsou zcela nedostatečná. Žalobce netvrdí, v čem spočívá protiprávní jednání žalovaných, když samo hlasování takové porušení právní povinnosti nepředstavuje. Pokud žalobce svá tvrzení doplnil v odvolacím řízení, stalo se tak s ohledem na dané poučení dle § 118b a 119a o.s.ř. opožděně.

Povinnost tvrzení předchází povinnost důkazní. Pokud soud prvního stupně v napadeném rozhodnutí uváděl, že nebyly označeny žádné důkazy, sám dokazování prováděl a to v rozsahu, v jakém odvolací soud dokazování opakoval, neboť soud prvního stupně z provedených důkazů neučinil žádné skutkové závěry. Ani po opakování dokazování však nebyl nárok žalobce prokázán. Z obsahu protokolu o jednání před soudem prvního stupně je zřejmé, že soud prvního stupně chtěl žalobce poučit i dle § 118a odst. 3 o.s.ř., žalobce se však tohoto dobrodiní vzdal, když se bez omluvy k jednání nedostavil.

Pokud žalobce odkazoval v žalobě na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. 5. 2005, sp. zn. 25 Cdo 1319/2004, pak v tomto rozhodnutí vyslovil Nejvyšší soud České republiky závěr, že odpovědnost starosty obce za škodu, kterou obci způsobil při výkonu funkce, se řídí ustanovením § 420 a násl. obč. zák. O tom není sporu. Žádný ze žalovaných však nebyl v rozhodné době starostou žalobce a ani ho nemohl jinak svým jednáním přímo zavazovat. Zmiňované rozhodnutí tak není příléhavé.

Odvolací soud tedy rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný dle § 219 o.s.ř. potvrdil, když žalobce neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní. Rozsudek soudu byl potvrzen včetně závislých nákladových výroků. Pouze pro úplnost odvolací soud uvádí, že prvnímu, třetímu, čtvrtému a sedmému žalovanému bylo soudem prvního stupně přiznáno cestovné Slaný – Kladno a zpět 150,60 Kč, aniž by byl obsahem spisu technický průkaz vozidla. Vzhledem ke skutečnosti, že však zároveň došlo ke krácení režijních paušálů, které měly být správně přiznány za každého ze zastupovaných účastníků, byla náhrada nákladů řízení, které měly být žalovaným přiznány vyšší. Vzhledem k tomu, že žalovaní navrhli potvrzení rozsudku soudu prvního stupně, nedošlo k dopočtu jejich nákladů před soudem prvního stupně.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalovaní byli v odvolacím řízení zcela úspěšní a mají z tohoto důvodu právo na náhradu nákladů odvolacího řízení v plném rozsahu.

Prvnímu, třetímu, čtvrtému a sedmému žalovanému byla přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení spočívající ve dvou úkonech právní služby po 27.840,- Kč dle § 7, 11 odst. 1 písm. g), k), § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, spočívající v podaném vyjádření k odvolání a v účasti na jednání odvolacího soudu dne 5. 4. 2017. Dále byly přiznány dva požadované režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, cestovné na trase Slaný – Praha a zpět 386,90 Kč, náhrada za ztrátu času

4 půlhodiny po 100,- Kč dle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, a DPH dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem tak bylo žalovaným přiznáno 69.051,- Kč (po zaokrouhlení a opravě matematické chyby ve vyúčtování).

Druhému, pátému, šestému a osmému žalovanému byla přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení spočívající ve dvou úkonech právní služby po 27.840,- Kč dle § 7, 11 odst. 1 písm. g), k), § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, spočívající v podaném vyjádření k odvolání a v účasti na jednání odvolacího soudu dne 5. 4. 2017. Dále byly přiznány dva požadované režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, cestovné na trase Kladno– Praha a zpět 419,60 Kč, náhrada za ztrátu času 4 půlhodiny po 100,- Kč dle § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, a DPH dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem tak bylo žalovaným přiznáno 69.091,- Kč (po zaokrouhlení).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Dovolání je přípustné v případě, že dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posuzována jinak.

V Praze dne 5. dubna 2017

JUDr. Hana Tichá v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Mandová